

den yderste grænse, og det betyder, at de tager nogle sociale kompetencer og forståelser med hjem, som er yderst attraktive for det danske samfund.

Jeg synes, det er rigtig spændende, at omkring ni tiendedele af de soldater, der har været ude, er blevet stærkere mennesker. Men det betyder jo ikke, at vi ikke skal gøre noget for den tiendedel, de omkring 10 pct., som har nogle stærke efterreaktioner. Det betyder tværtimod, at vi skal gøre alt, hvad man overhovedet kan, for også at hjælpe dem, så de igen bliver helstøbte mennesker. Det er jo det, SF's beslutningsforslag lægger op til, og som forsvarsministeren også har sagt.

Lad mig nævne en anden spændende ting, der er sket. Fra Militærpsykologisk Tjeneste fik jeg forleden dag alle de bøger, man har udgivet de senere år. Nu har jeg selv to piger på 12 og 14 år, og der er bøger, der virkelig er målrettet den aldersgruppe. Der er lavet bøger med billeder og små fortællinger, som man kan give til barnet, hvis far eller mor er udsendt til Afghanistan eller Kosovo, og som fortæller et barn på det niveau noget om, hvad det betyder. Der er skrevet bøger specielt til teenagere, og der er lavet specielle håndbøger til skolelærere og andre, som i deres klasse har en elev, hvis far eller mor eller storebror måske er i Afghanistan.

Der er altså gjort utrolig meget. Men jeg indrømmer blankt, at jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at uanset hvor meget bedre vi er blevet – og det er vi faktisk blevet år for år, siden vi startede i begyndelsen af 1990'erne – når vi aldrig til vejs ende, for vi får ny viden, vi får nye erfaringer og vi kan også, i gåseøjne, huggede noget fra andre lande, der også har soldater udsendt.

Vi skal blive ved med at tilstræbe at blive så gode som muligt. Det er forkert at tro, at vi har nået det perfekte her i 2009, for det har vi ikke, men vi er kommet et langt stykke, og jeg glæder mig også til at se resultatet af den undersøgelse, forsvarsministeren nævnte, og hvad vi kan lære af den.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter det her forslag, der er fremsat af SF. Det er en meget vigtig problemstilling

for soldaterne, for deres familier, for samfundet, og det er selvfølgelig også derfor, at forslaget har fået så mange venlige ord fra alle sider i Folketinget.

Derfor kan vi jo godt undre os over, at man ikke bare stemmer for. Altså, hvorfor stemmer man så ikke for? Men VKO og desværre også Socialdemokratiet har været nede i kassen med de mest elendige Christiansborgunderskyldninger og fundet den, der hedder, at det er et overflødig forslag, for det gør vi allerede. Det er da ikke noget argument imod et forslag, og jeg forstår det simpelt hen ikke. Det er noget, forsvarsbrødrene åbenbart har aftalt, som det så tit sker. Når vi har debatter om forsvarsspørgsmål her i salen, går forsvarsbrødrene sammen, i hvert fald VKO og Socialdemokratiet, og siger, at man nok hellere må gøre sådan her.

Jeg vil sige, at vi ikke bare undrer os over, at man ikke støtter det, jeg synes også, at det er ærgerligt. Jeg synes, det er ærgerligt, fordi den mulighed, vi har i dag med det her forslag, i virkeligheden er at vise, at vi alle sammen i Folketinget, uanset hvad vi mener om de krige, som danske soldater er sendt ud i, er dybt optaget af de mennesker, vi har sendt ud, og hvordan vi hjælper dem, når de er kommet hjem. Det gælder jo os alle sammen, at vi synes, det her er noget, vi skal tage hånd om, for uanset hvordan vi har stemt i Folketinget, er vi enige om, at det er Folketinget, der har ansvaret for, at de soldater er blevet sendt ud, og derfor har Folketinget også ansvaret for at tage sig af dem, når de kommer hjem.

Havde det ikke været meget flottere, hvis vi, ved at alle stemte for det her forslag, på den måde ligesom havde markeret også over for soldaterne, at her er der ingen slinger i valsen, her er hele Folketinget enig, her er der ikke plads til partidiskussioner, her siger vi bare, at det skal ordnes? Det kunne have været markeret, ved at vi i fællesskab stemte for. Men nu har man altså fundet de her sædvanlige Christiansborgunderskyldninger for, at noget, som man siger er helt rigtigt, stemmer man ikke for alligevel.

Så har vi selvfølgelig noteret os, at forsvaret gør mere, end de har gjort tidligere, og det er jeg helt enig i. Altså, den debat, der har været, har dog sat nogle spor i virkelighedens verden. Man gør noget og er opmærksom på, at der nok skal gøres mere. Jeg vil bare sige, at det er beklageligt – det bør man også sige sådan en dag som i dag – at det har taget så lang tid at komme op i gear på området. Vi ved vist også alle sammen, at det